

שאלות ותשובות לשינון וחזרה
מאת הרב **משה טרכטמן** שליט"א

תלמודו בידו

דף סז עמוד א

א [לר' יוחנן, מנין שאם רוב הקהל טמאי מת מקריבים את הפסח בטומאה ?

ב [לריש לקיש, מנין שמקריבים פסח בטומאה ?

ג [מאלו מחנות טמא מת, זב ומצורע משתלחים ?

ד [מהו מקור חילוק המחנות שמשתלחים הטמאים מהם ?

א ["איש איש כי יהיה טמא לנפש", ומדייקים "איש" נדחה לפסח שני, אבל ציבור אינו נדחה לפסח שני אלא עושים את הפסח בטומאה.

וקשה, שמא ציבור שנטמא אין לו תקנה, לא בפסח ראשון ולא בפסח שני. ותירצו, אם כן מדוע נאמר "לנפש" לחלק בין טמאי מת לזבים ומצורעים. הרי ביחיד גם לזב ומצורע יש תשלומים בפסח שני אם נטהרו.

ב ["וישלחו מן המחנה כל צרוע וכל זב וכל טמא לנפש", וקשה למה הזכיר צרוע וזב, הרי אם טמא מת משתלח כל שכן שהם משתלחים.

אלא יש שעה שזב ומצורע משתלחים וטמא מת לא, וזהו בפסח הבא בטומאה. וקשה, אם כן אף נאמר שיש שעה שמצורע משתלח ולא זב, והיינו בפסח.

ג [טמא מת וטמא שרץ, מחנה שכינה. זב, מחנה לוויה. מצורע, מחוץ לשלשה מחנות.

ד [ר' יהודה: "ולא יטמאו את מחניהם", ליתן מחנה לטמא מת, ומחנה לזב. "בדד ישב מחוץ למחנה", מלמד שהמצורע משתלח מחוץ לשלשה מחנות.

ר' שמעון: "וישלחו מן המחנה כל צרוע וכל זב וכל טמא לנפש". וקשה אם טמא מת משתלח כל שכן זב ומצורע. אלא טמא מת משתלח מחוץ למחנה אחד, זב לשני מחנות, ומצורע לשלשה מחנות. "בדד ישב", הכתוב ניתקו לעשה, שמצורע שנכנס למחנה ישראל אינו לוקה.